

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Komisji z dnia 15 kwietnia 2016 r., numer referencyjny Ref. GestDem nr 2015/5866; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 ⁽¹⁾ ma zastosowanie do dokumentów Euratom:
  - pojęcia „traktatu” nie należy rozumieć inaczej w zależności od kontekstu dotyczącego poszczególnych aktów prawnych UE, lecz pojęcie to powinno mieć jednolite znaczenie;
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem:
  - dostęp do żądanych dokumentów nie zagraża interesowi bezpieczeństwa jądrowego, ponieważ wniosek o udostępnienie informacji nie dotyczył kwestii bezpieczeństwa jądrowego;
  - strona pozwana naruszyła w sposób poważny ciążący na niej obowiązek wynikający z rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽²⁾ oraz z odnośnego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE w zakresie podania szczegółowych powodów nieujawnienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że powołanie się przez stronę pozwaną na ochronę interesów handlowych jest wadliwe. Strona pozwana nie wskazała ogólnych względów, na których oparła założenie, że ujawnienie żądanych dokumentów mogłoby zaszkodzić interesom handlowym:
  - informacje, których udostępnienia strona pozwana odmówiła ze względu na to, że godzą one w interesy handlowe, nie spełniają kryterium informacji handlowych, a ich wiek nie jest brany pod uwagę przy podejmowaniu decyzji przez stronę pozwaną w przedmiocie wniosku potwierdzającego;
  - za ujawnieniem żądanych danych przemawia nadrzędny interes publiczny, ponieważ interes publiczny przemawia za ujawnieniem informacji dotyczących energii jądrowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, 25.9.2006, s. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, 31.5.2001, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2016 r. – Foshan Lihua Ceramic/Komisja

(Sprawa T-310/16)

(2016/C 305/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan City, Chiny) (przedstawiciele: B. Spinoit i D. Philippe, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2016)2136 final z dnia 15 kwietnia 2016 r. w sprawie oddalenia wniosku o traktowanie jako nowego producenta eksportującego w odniesieniu do ostatecznych środków antydumpingowych nałożonych na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 917/2011;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zastosowanie przez Komisję wyjątku stanowi naruszenie art. 11 ust. 5 i art. 11 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej oraz art. 9 ust. 5 porozumienia WTO.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady równego traktowania jako że Komisja niedawno zastosowała przegląd pod kątem nowego eksportera przewidziany w art. 11 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 w odniesieniu do sprawy z udziałem koreańskiego eksportera.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa skarżącej do obrony. Skarżąca podnosi że Komisja opiera swą decyzję na i) istnieniu spółki która nie mogła prowadzić wywozu i nie prowadziła go w pierwotnym okresie objętym dochodzeniem i która nie może mieć i nie ma prawnych i kapitałowych powiązań z innymi eksporterami; ii) informacjach do których skarżąca nie miała nigdy dostępu i nigdy nie mogła się ustosunkować, oraz iii) rzekomych zdarzeniach podczas przesłuchania, które nie zostały w żaden sposób utrwalone ani zaprotokołowane.
5. Zarzut piąty dotyczący nadużycia władzy albowiem Komisja oparła swą decyzję na rzekomych rozbieżnościach pomiędzy z jednej strony kontrolowanymi danymi liczbowymi produkcji po pierwotnym okresie objętym dochodzeniem dostarczonymi przez skarżącą a z drugiej strony danymi ze strony internetowej poddanymi wpływom handlowym.
6. Zarzut szósty dotyczący oczywistego błędu w ocenie prawnej, jako że Komisja oparła swą decyzję na pojęciach prawnych nieistniejących w prawie ani w praktyce.
7. Zarzut siódmy dotyczący uzasadnienia opartego nie na faktach, lecz na założeniach oraz naruszenia prawa do bycia wysłuchanym. Po pierwsze skarżąca podnosi, że pkt 17-22 zaskarżonej decyzji zawierają oczywiste błędy w ocenie oparte na samych bezzasadnych założeniach. Po drugie, według skarżącej fakt, że istotne i podstawowe okoliczności faktyczne i argumenty przedstawione przez skarżącą zostały całkowicie zignorowane i nieuwzględnione stanowi naruszenie prawa skarżącej do bycia „skutecznie” wysłuchanym przez Komisję.

Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2016 r. – Siemens Industry Software/Komisja

(Sprawa T-311/16)

(2016/C 305/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Siemens Industry Software (Leuven, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci H. Gilliams i J. Bocken)

Strona pozwana: Komisja Europejska